

Foretræde for Transportudvalget d. 12. september 2023

Om aftalen om styrket indsats mod SMS-syn

Aftalen er grundlæggende god og nødvendig

- Der er desværre nogle få brodne kar, og dem skal vi have gjort op med.
- Syn af køretøjer skal selvfølgelig foregå ordentligt og efter bogen.
- Derfor bakker DBFU og SMVdanmark op om aftalen – og ikke mindst hensigten bag.
- Men – aftalen bør justeres, så den rammer rigtigt og ikke spilder ressourcer

Aftale om styrket indsats mod SMS-syn

Aftalen rammer skævt på nogle punkter.

Det betyder konkret, at

- Færdselsstyrelsens ressourcer bruges til et tilsyn med brugtbilsforhandlere, hvor der er meget lav risiko for at "fange" dem, der laver SMS-syn.
- Man udskammer en hel branche – brugtbilsforhandlerne – ved at signalere, at det er dem, man skal holde øje med.

Problemet ved at føre tilsyn hos brugtvognsforhandlere

- Det er synshaller- og personale, der syner køretøjer – ikke brugtbilsforhandlere.
- Der er 2 års reklamationsret på en brugt bil, så brugtbilsforhandleren har ingen interesse i at sælge en bil, der ikke ville kunne gå igennem et reelt syn.
- Brugte biler synes i praksis først i forbindelse med salget, så bilen vil kun yderst sjældent være at finde hos forhandleren, så snart den er synet.
- Aftalen udskammer en branche, der slet ikke syner biler. Brugtbilsforhandlere syner ikke biler. Det gør synshaller og synshallernes medarbejdere.

Behov for andre justeringer af aftalen

- Aftalen bør slå fast, at den gælder for syn af alle synspligtige køretøjer, ikke kun biler
- Vælger man at fastholde tilsynet med brugtbilsforhandlere, bør det i lige så høj grad gælde for alle andre forhandlere af synspligtige køretøjer.

Ifølge ministeren er disse forhandlere allerede omfattet af aftalen, men man vil starte med at rette søgelyset mod brugtbilsforhandlerne. Det understreger den særlige udskamning af brugtbilsforhandlere.

Behov for afklaring

- Hvordan skal tilsynet ”fange” sms-synede biler hos brugtbilsforhandlere, når de i praksis ikke har nysynede biler til at stå?
- Hvorfor ønsker ministeren ifølge eget udsagn ikke at fordele tilsynet lige mellem brugtbilsforhandlere og nybilsforhandlere, der sælger brugte biler?
- Hvorfor fokuseres Færdselsstyrelsens ressourcer ikke på dem, der udfører syn, i stedet for også at bruge tilsynsressourcer på forhandlere, der ikke kan udføre syn?
- Bør en politisk aftale ikke tage afsæt i virkeligheden og samtidig prioritere tilsynsressourcerne hensigtsmæssigt?